І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXV. Ч. 48. ДЖЕРЗИ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го БЕРЕЗНЯ 1958 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 13, 1958 No. 48. VOL. LXV.

ПРЕЗИДЕНТ І ПАРТІЇ ВІДКЛАДАЮТЬ ВИРІШЕННЯ У СПРАВІ РЕДУКЦІЇ ПОДАТКІВ

КІЛЬКІСТЬ БЕЗРОБІТНИХ ЗРОСЛА ДО 5,173,000 ОСІБ — НАЙВИЩОГО СТАНУ НА ПРОТЯЗІ ОСТАННІХ 16 РОКІВ

Вашингтон. — Розмови, пропозиції і пляни викликані поглибленням господарської затримки (рецесії) і заактуалізовані виступом віцепрезидента Ричарда Ніксона тривають ,але покищо немає виглядів на негайне здійснення запропонованої Ніксоном редукції податків, як одного із заходів для боротьби із кризою. І президент Айзенгавер та уряд, як теж провідники обидвох партій висловилися проти негайного зменшення податків і відкладають рішення в цій справі до квітня, коли — на думку офіційних кіл — ситуація стане трохи яснішою. Доцільність редукції прибуткових податків обстоював секретар праці Джеймс П. Мічелл під час свого виступу перед надзвичайною господарською конференцією, влаштованою Американською Федерацією Праці та Конгресом Індустріяльних Організацій у Шератон Парк Готелю у Вашингтоні. Мічелл ствердив, що редукція особистих і корпораційних податків є найголовнішим із заходів, започаткованих або плянованих урядом для протидіяння господарській рецесії. Водночас із цим Мічелл виявив, що уряд опрацював усі подробиці цієї редукції і готовий започаткувати потрібні заходи в цій справі кожного часу, як тільки вимагатиме цього ситуація. Провідники республіканців, які обговорювали цю справу на своїх нарадах, відбутих на протязі цього тижня, вирішили залишити цю справу відкритою і продовжувати розмови в цій справі на другий тиждень. Заявилися проти негайности, зокрема спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбирн, який висловив сумнів в успішність зменшення податків, як антирецесійного заходу. І республіканці і демократи обстоюють погляд, що треба шукати інших шляхів для збільшення стану затруднення і що редукція податків не є єдиним виходом із ситуації. Водночас із цим опубліковано офіційне повідомлення про збільшення кількости безробітних, число яких досягло в лютому ц. р. 5,173,000 осіб, значить стану, найвищого на протязі останніх 16 років. Кількість безробітних від сучасну пору є процентово більшою від кількости безробітних, що була в тому ж часі під час економічної затримки в рр. 1953/54. У зв'язку із зростом безробіття демократи плянують виступити в Конгресі із законопроєктом про продовження виплат допомоги безробітним на 16 додаткових тижнів. Покриття зв'язаних із цим видатків мав би дати федеральний уряд.

Збільшування федеральних видатків може спричинити дальшу інфляцію доляра

Сінсінаті, Огайо. — Професор банковости в Нюйоркському університеті Реймонд Роджерс, промовляючи на зборах Федерального Банку в Сінсінаті сказав, що збільшування федеральних видатків для поліпшення економіки може спричинити дальшу інфляцію доляра. Професор Роджерс твердив, що теперішня економічна знижка не є звичайним пристосуванням економіки. „Число безробітних вже переступило 5 мільйонів. Пересічне число годин в промислі перепрацьованих в грудні минулого року впало до рівня з 1939 року, а пересічне число прийнятих до фабрик робітників зменшилося до рівня з 1937 року". На думку цього економіста Рада Федеральної Резерви повинна не тільки зменшувати відсотки від своїх позичок, але мала б і зайнятися тим, щоб припинити зменшування руху в підприємствах, не збільшуючи одночасно інфляції валюти.

Д-р Селец — проти поведінки адвокатів у судах

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Головний неврохірург шпиталю „Седарс оф Лібенон" д-р Еміль Селец промовляв на зборах Товариства Міжнародних Хірургів і в своїй промові дуже гостро виступив проти адвокатів за їхню поведінку на судових розправах. Д-р Селец сказав, що говорить на основі 20-річного досвіду, якого набув як свідок в суді як „експерт". Він твердить, що адвокати дуже часто шантажують лікарів, коли ведуть проти них розправи в суді нібито за надужиття в лікарській етиці та практиці. „Адвокатський бизнес — це лукавство, казав лікар Селец. Оборонець залякує від початку до кінця. Він поводиться як бруклинський ковбой із пустим патронташом" Товариство Міжнародних Університетських Хірургів об'єднує коло 12,000 членів, з чого майже половина припадає на ЗДА. Д-р Л. Дж. Аделстейн подав до відома, що на 9,000 лікарів в Лос Анджелесі кожний 15-ий був суджений за зле виконувану практику.

Конґресова комісія відкинула плян зменшити Крайову Ґвардію і військові резерви

Вашингтон. — Комісія Збройних Сил в Палаті Репрезентантів 11-го березня одноголосно відкинула плян департаменту оборони зменшити на 10 відсотків Крайову Ґвардію і армійські резерви. Одночасно комісія ухвалила, щоб Бюджетова Комісія Палати доставила в бюджет оборони суму 87,400,000 долярів на те, щоб були видатки на незмінені стани Крайової Ґвардії і резерви армії. Комісія пропонує також призначити 90 мільйонів долярів на будову арсеналів, вишкільних центрів та інших потрібних будівель для армійської резерви і Крайової Ґвардії. Ґвардія буде і надалі виносити 400,000 ґвардистів, а армійська резерва має складатися, як і досі, з 300.000 резервістів.

Атомова бомба припадком впала з літака в Каролайні

Флоренс, Південна Каролайна. — Джетовий бомбовик типу Б-47 припадком скинув атомову бомбу, яка була в такому стані, що не могла експльодувати. Бомба впала недалеко фармерського дому, поранивши 6 осіб, бо експльодував детонатор, в якому був вибуховий матеріял ТНТ. Хоч не було атомової експльозії, то на місце катастрофи негайно виїхали атомові фахівці під проводом генерал майора Чарлза Б. Дотера, щоб ствердити, чи в цьому районі немає атомової радіяції. Бомба впала на подвір'я фармера Волтера Ґреґґа, знищила його дім, поранила його і 5-ох членів із його родини. Вибух самого тільки детонатора зробив яму в землі в формі кратера 75 стіп завширшки і 35 стіп завглибшки. Механічна хиба в замку на бомбовику спричинила те, що пільот мусів скинути бомбу на землю. Команда повідомляє, що це була атомова, а не воднева бомба. Це був перший випадок з атомовою бомбою, коли вона впала не на дослідній площі.

У виборах у Канаді рішається доля малих партій

Реґіна, Саскачеван. — У виборах, які відбудуться до оттавського парляменту 31-го березня ц. р. , в трьох західніх провінціях Канади має вирішитися одночасно і доля малих партій, які в тих провінціях були при владі. В Саскачевані при провінційній владі є досі соціялісти, але обидві великі партії вирішили зліквідувати цю льокальну партію і зробити те, щоб в Канаді була двопартійна політична система. І опозиційні ліберали і урядові консервативи змагають до ліквідації малої партії соціялістів, і будуть так голосувати в дні 31 березня, щоб не могли перемогти соціялістичні кандидати. Подібно діється і в провінціях Альберта та Британська Колумбія, де також переважає думка, що малі партії не мають рації існування в країні, де уряди творять на основі однопартійности, а не політичної коаліції, як це буває в Европі.

Колишній диктатор Венесуелі Хіменез приїжджає до ЗДА

Сіудад Трухійо, Домініканська Республіка. — Колишній диктатор Венесуелі генерал Маркос Перез Хіменез живе тут від 23-го січня після того, як його скинули з президентури в рідному краї, а його приятель Хуан Д. Перон, колишній арґентинський диктатор, прибув до Домініканської Республіки 4 дні пізніше. Обидва вони живуть в люксусових готелях, Хіменез у „Ембахадорі", а Перон у „Харагва". Генерал Хіменез має вже візу на тимчасовий побут в ЗДА, і близькі до нього особи заявляють, що він житиме близько Вашингтону. З ним є його колишній шеф поліції Педро Естрада, який полагоджує всі справи з виїздом Хіменеза до ЗДА. Перон відмовляється давати інтерв'ю американським журналістам. Кожного з цих диктаторів охороняє домініканський полковник. Окреме авто з шофером є приділене до кожного диктатора, яким він може користуватися.

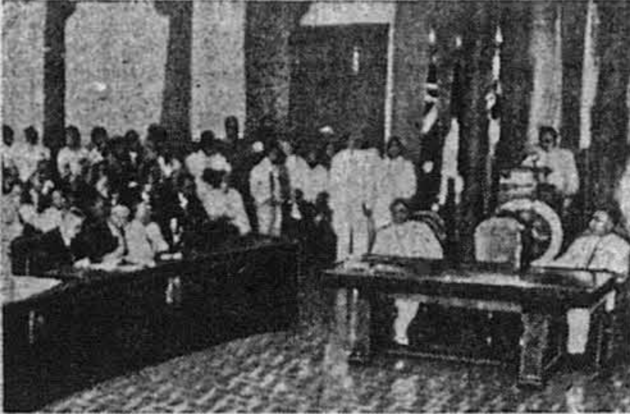
НОВИЙ ПОСТУП В ЛІКУВАННІ ПІСТРЯКА

Вашинґтон. — Представник Ветеранської Адміністрації повідомляє, що лікарі, які працюють у шпиталях для ветеранів, зробили винахід, який дає надію на винахід вакцини, яка дасть можливість лікувати деякі роди недуги пістряка. Цей винахід зроблено в шпиталі в МекКінні. Продукти з заражених пістряком клітин, при деяких обставинах можуть спонукувати тіло до продукції тілець, які мандрують кров'ю і атакують клітини з пістряком. Дослідники роблять вже проби з пацієнтами, які добровільно зголосилися.

Союзники сплатили ЗДА воєнних довгів на суму $ 36 мільйонів

Вашингтон. — Президент Айзенгавер у своєму звіті Конґресові повідомив, що американські союзники з останньої війни в 1956 році сплатили воєнних довгів на суму 36 мільйонів долярів. В цьому звіті говориться і про те, що в 1955 і в 1956 роках СССР знищив при свідках 75 американських кораблів, які Москва дістала була від ЗДА під час війни. Ті кораблі були в такому стані, що їх треба було знищити. Під час війни ЗДА доставили були товарів до СССР на суму 11 більйонів долярів. Після закінчення війни уряд ЗДА старався дістати відшкодовання за деякі товари, а кораблі хотів відібрати. ЗДА оцінили так званий „ленд-ліз" СССР на суму більшу від двох більйонів долярів, але пізніше зменшили цю позику до 800,000,000 долярів. Совєти пропонували заплатити Америці 300,000,000 долярів, але ЗДА на це не погодилися і переговори стали на мертвій точці. Всі інші союзники зробили довгів у ЗДА на суму 1.57 більйона долярів, з чого досі заплачено 610 мільйонів, а залишається ще заплатити 968 мільйонів долярів.

ВІДКРИТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ СЕАТО В МАНІЛІ

Президент Карльос П. Ґарсія (праворуч за трибуною) відкриває Четверту Конференцію СЕАТО в Манілі. У своїй інавґураційній промові Ґарсія перестерігав перед комуністичною експансією й інфільтрацією.

АЛЬЖИРСЬКІ АРАБИ ЗВЕРНУЛИСЬ ДО ПАПИ ЗА ІНТЕРВЕНЦІЄЮ

Рим. — Обидві організації альжирських націоналістів, які від трьох років ведуть революційну боротьбу проти Франції, звернулись, мабуть без порозуміння одна з одною, до Римського Папи з просьбою перейняти посередництво в тому затяжному конфлікті. Генеральний секретар Альжирського Національного Руху, Муляй Мербах, признав сам цей факт, але відмовився говорити про це докладніше. Зате Фергат Аббас, один із лідерів радикальнішого Альжирського Фронту Визволення, що має свою головну кватиру в Каїро, сам подав до відома, що він, в імені своєї організації, просив Папу взятися за посередництво у французько - альжирському спорі. Обидві організації уважають за непорушну догму — право близько 9-х мільйонів альжирських арабів на самовизначення. Альжирський Національний Рух, що його вважають більш поміркованою націоналістичною організацією, аніж Фронт Визволення, заявив, що він готов негайно розпочати переговори з Францією про 1) припинення збройної боротьби, 2) переведення вільних виборів під европейським невтральним наглядом і 3) покликання „суверенної альжирської конституанти". Ця конституанта мала б висловити волю альжирського населення, який правно-державний стан має існувати надалі в Альжирі. Муляй Мербах заявив, що альжирські націоналісти відкидають французький проєкт союзу середземноморських держав (Франція, Італія, Еспанія, Лібія, Туніс, Марокко й автономний Альжир), бо, мовляв, ніхто не має права говорити за Альжир крім його самого. Зате він запропонував, щоб нагляд над виборами в Альжирі перейняли Західня Німеччина, Італія, Голляндія, Бельгія і Люксембурґ, отже ті держави, які разом із Францією становлять Західню Европейську Унію. Ватиканські кола покищо мовчать в цій справі, але — за твердженням часописів Папа Пій XII пильно студіює північно - африканські та французько - альжирські проблеми.

Ватикан проти співпраці з мадярським режимом

Рим. — Католицька Церква покарала найвищою карою, яка стоїть їй до розпорядження, а саме — екскомунікацією — трьох мадярських духовників, які зламали „дисципліну духовенства і віри". Ришард Горват, Ніколяй Бересточі і Янош Мате не послухали проголошеного в серпні минулого року становища Апостольського Престолу, яке забороняло активно співпрацювати з комуно-мадярським режимом і займати будь-які офіційні позиції, залежні від його призначення. Перший із названих, монах, став членом створеного комуністами „Крайового комітету духовників миру" — організації, призначеної до розбиття єдности Католицької Церкви на Мадярщині. Його екскомунікували вже в минулому році, потім він ніби покаявся. Проте і він і два інші названі вище духовники, погодилися стати членами комуно-мадярського парляменту і далі засідають в ньому, вводячи баламутство, наче б Католицька Церква співпрацювала з комуно - мадярським режимом. Примас тієї Церкви, кардинал Міндсенті, все ще перебуває — від часу здавлення мадярської революції — на екстериторіяльному терені американської амбасади в Будапешті.

У Польщі звільнюють 300,000 робітників

Варшава. — Центральною теперішньою проблемою в Польщі стала реформа, що її заповіла компартія на терені промислу. Мають звільнити 200 до 300,000 робітників, здебільша з адміністраційного апарату. Партійний провід улаштовує в цій справі інформаційні віча по всіх фабриках і польська преса оприлюднює відповідні урядові коментарі щоб протидіяти настроям, що їх створюють загрожені звільненням і їх родини. Хоч партійний провід запевняє, що існує таке запотребування на робітні руки в сільському господарстві, у будівельному русі та в копальнях, що звільнені напевне дістануть іншу працю, проте ніхто не має ніяких сумнівів, що велика більшість звільнених буде примушена збільшити ряди спекулянтів чорного ринку. Цю ситуацію використовують противники режиму Гомулки, „сталіністи", які ведуть завзяту устну пропаґанду проти задуманої реформи, як проти „удару в спину робітничої кляси". Урядові чинники оприлюднюють дані на доказ неприродного розпучнявіння фабрично - адміністраційного апарату від кінця останньої війни. В деяких промислових закладах, де раніше було 70 урядовців — є тепер 500. В одному закладі, де було кільканадцять урядовців — є тепер 1,200.

ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ ПОСИЛЮЄТЬСЯ

ВІЙСЬКА ЦЕНТРАЛЬНОГО УРЯДУ АТАКУЮТЬ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ НА СУМАТРІ

Якарта.—Летунство, морська фльота і наземне військо центрального уряду Індонезії ведуть скоординований наступ проти революціонерів, що їх осідком є центральна Суматра. Речник уряду, признавши, що на Суматрі переводиться „бомбардування з повітря, острілювання гарматами, висаджування військ з кораблів та скидування з парашутами", відмовився подати подробиці про зудар з революційними військами. Ціллю цих воєнних операцій є — за офіційною заявою центрального уряду — примусити революціонерів до капітуляції. Сам президент Сукарно виїхав із столиці Індонезії Якарти на тиждень до східньої Яви, південного Целебесу й на Балі, ніби задля переведення інспекції тамошніх військових станиць. Вірна йому центральна армія сподівається, що протягом тижня буде зліквідований революційний уряд у центральній Суматрі. Встановивши на східньому побережжі три мостові причілки, індонезійські війська маршують здовж річки Сіяк в напрямку міста Паканбару по самій середині Суматри, за 200 миль від столиці Суматри на західньому її побережжі, Падангу, центру революційного руху. Політично-економічною ціллю військових операцій центрального уряду є взяти під свою військову охорону експлуатовані американськими компаніями нафтові поля в центральній Суматрі, які є головним джерелом державних прибутків Індонезії. Покищо нема ще ніяких відомостей про бої. Індонезійський уряд застерігся, щоб теперішня конференція вісьмох міністрів закордонних справ Південно-східнього Азійського бльоку СЕАТО, які нараджуються в Манілі, не розглядала взагалі справи громадянської війни в Індонезії, як її „внутрішньої справи". ЗДА вислали два нищильники для евакуації американських громадян з Суматри.

Західні міністри закордонних справ радять про конференцію „на вершинах"

Маніля. — У вівторок 11 ц. м., на запрошення англійського міністра закордонних справ Селвайна Ллойда, відбулась нарада між ним та державним секретарем Дж. Ф. Доллесом і французьким міністром закордонних справ Християном Піно. За одностайним твердженням коментаторів, три західні міністри нараджувались головно над справою проєктованої нової конференції „на вершинах". Ця нарада відбулась поза офіційними засіданнями конференції СЕАТО, яка від понеділка відбувається в Манілі. На першому закритому засіданні СЕАТО мали розглядати економічну ситуацію південно-східніх азійських країн. Голова делеґації Пакістану, міністер торгівлі Наваб Алі Хан Кізільбаш звернув увагу, що коли невтральні держави користають однаково з західньої, як комуністичної допомоги, то союзні з Заходом країни здані виключно на поміч від своїх західніх союзників і не дістають її в достатній висоті. У подібному сенсі, хоч лагідніше, висловились також міністри закордонних справ Сіяму і Філіппін. Звідомлення про господарські потреби південно-східніх азійських держав склав генеральний секретар СЕАТО Сарасін.

Американські обсерватори роз'їздять по Совєтському Союзі

Київ. — Три офіційні амер. делегати роз'їздять тепер по Совєтському Союзі, як обсерватори „виборів", які відбудуться в найближчу неділю до Верховного Совєту СССР та різних інших льокальних совєтів. Цими делегатами ам. уряду є проф. Ричард Скаммон з Інституту державних справ, Сиріл Блек, проф. історії в Пристонському університеті, і Гедлі В. Донован, видавець журналу „Форчен". Вони були вже в Ленінграді й Москві, з якої приїхали до Києва, а відтіль вони вже виїхали до Сталінграду, Тбілісу (Тифлісу) і Ташкенту. Скрізь вони дивуються, навіщо большевики витрачають стільки часу, гроша і енерґії, щоб владжувати пропаґандивні видовища з розтрублюванням тих „виборів", коли люди можуть голосувати тільки на одиноку листу партійних ставлеників. Американські обсерватори буцімто дійшли до переконання, що вся ця комедія потрібна для вповнення масам переконання, що це переводиться дійсно дуже важливу подію, і щоб самим „депутатам" дати якусь моральну підбудову. У Києві американці були м. і. на прийнятті в місцевому комсомолі. Їх закидували запитами у такому роді, як напр. чи в американському Конґресі є багато робітників, як американський уряд „організує" свою молодь іт.п. Американські діячі мають багато клопоту з роз'яснюванням нещасним громадянам СССР „абв" американської дійсности. Якийсь Микола Кириченко, секретар українського Комсомолу, „обурювався" що американські часописи пишуть про примусовий виїзд української молоді на „освоювання цілинних земель" поза межами України. Він впевняв, що це „честь працювати під кермою партії" і заповів, що незабаром дальших 100,000 юнаків і дівчат поїдуть „добровільно" до віддалених колгоспів.

В АМЕРИЦІ

● **Віце-президент Ричард М. Ніксон,** обміркувавши справу своєї подорожі до СССР з державним секретарем Джаном Фостером Доллесом, вирішив не їхати до Москви. Влітку Ніксон поїде до Европи, а навесні разом з Долесом подорожуватиме впродовж 10-ох днів по країнах Латинської Америки, щоб переконати населення тих країн, що Вашинґтон не іґнорує Західньої півкулі.

● **Секретар праці Джеймс П. Мічелл** 10-го березня домагався на зборах Крайової Федерації Студентів Католицьких Колеґів, щоб християнські виховники уможливили своїм вихованцям запізнаватися з життьовими проблемами, „беручи активну участь у дійсному житті".

● **У Квінсі,** Массачусетс, в неділю 10-го березня 10,000 осіб нащепилося проти поліо. При цьому масовому щепленні працювало 9 лікарів, 10 медичних сестер і 53 шпитальні помічниці. Працівники уряду здоров'я привозили людей на щеплення своїми автами.

● **Летунська Корпорація Пясецького в Филаделфії** конструює літак без крил, з пропелерами, вміщеними всередині, а не нагорі, як у гелікоптерів. Цей літак зможе приземлюватися на вузьких вулицях, між будинками і на подвір'ях.

● **Трирічний Дік Куртіс** з Лоренс, Гарбору, Н. Дж., випав з авта задніми дверима на автостраду, якою трьома лініями мчались авта. Авта обминали хлопця, який старався зайти у безпечне місце. Вернувшися по сина, батько завіз його до шпиталю в Перт Амбоі: хлопець має поранену голову і зломану руку, але в загальному стан його здоров'я добрий.

● **У міському клюбі в Гавстоні,** Тексас, невідома особа написала на портреті президента Айзенгавера: „Ми в Тексасі не любимо Айка". Портрет коштував 6,500 долярів і висів у клюбі всього лише 10 днів.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **Прощальний вечір для проф. Вол. Кубійовича,** генерального секретаря НТШ і редактора Енциклопедії Українознавства, влаштовують спільно Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій і НТШ в Ню Йорку в найближчу неділю, 16-го березня, о год. 7-ій ввечорі в залі УНДому. Проф. В. Кубійович з кінцем цього місяця вертається назад до Франції. Участь у бенкеті заповіли представники багатьох товариств метрополії та ряд чільних громадян.

● **Амбасадор Вільного Китаю у Вашинґтоні, д-р Галінґтон К. Тонг** виголосив у п'ятницю 7-го березня у Азійськім Інституті Маркет університету доповідь про „Передумови миру в Азії". Наступного дня в суботу директор Слов'янського Інституту вшанував амбасадора обідом, в якому взяли участь і генеральний консул Вільного Китаю в Шикао, віце-президент Маркет університету о. М. Барнет, директор Азійського Інституту, проф. Юан Лі Ву. Проф. Смаль-Стоцький використав цю нагоду, щоб поінформувати амбасадора про працю УККА для визволення України та всіх неросійських націй, поневолених Москвою, в тім числі Китаю.

● **Музична Фундація Ґріффіта** улаштовує з нагоди свого 40-ліття репрезентативний концерт двох нагороджених молодих артистів зі стейту Ню Джерзі: українського скрипаля Петра Городиського, якого відзначено „спеціяльною почестю" і співака-баритона Вокера Вастта. В повідомленні фундації зазначено, що П. Городиський є українець, студіював в Українському Музичному Інституті, а тепер є учнем проф. Аппльбавма. — Музична фундація Ґріффіт звернулася до Дарії Гординської - Керанович перейняти акомпаніямент нашому молодому скрипалеві, який буде виконувати твори Сеналлі, Губая, Фрідман-Гертмана і Леві. Концерт відбудеться 23-го березня, в годині 8.15 в залі Ґріффіт Авдиторіюм, Нюарк, Н. Дж., 605 Брод Стріт.

У СВІТІ

● **Японські рибалки,** що брали участь в розшуках жертв катастрофи двох американських літаків, які вночі проти минулої суботи зударились недалеко берегів Японії, знайшли рештки одного з цих літаків, у якому летіло 25 осіб. Розбурхане море утруднювало розшуки. Ніхто з них не врятувався.

● **Англійська королева-мати Єлисавета,** вертаючись літаком з Австралії, мусіла, всупереч устійненому маршрутові, провести ніч на маленькому острівці св. Маврикія на Індійському океані. Один із 4-х моторів великого літака перестав діяти, і літак приземлився.

● **В Англійському науковому журналі „Природа"** (Нечер) оприлюднено розправу ветеринарного дослідника з Каїрського університету, який протягом років займався питанням, як температура впливає на ріст — мишей. Автор прийшов до висновку, що в дуже високій температурі вага мишей спадає, зате видовжується їх хвіст. Єгипетський учений твердить, що хвіст у звірят служить за „резервуар" сил.

● **Бельгія** — остання в Европі країна, де все ще зобов'язує частинна проґібіція: тільки в деяких ресторанах і барах вільно пити пиво, а продаж всіх інших алькогольних напоїв заборонено. Однак з огляду на те, що 17 квітня ц. р. у Брюсселі відкривається Світовий Ярмарок, що його — за бельгійськими обрахунками — відвідає 35 мільйонів чужинців, а також на те, що в цьому році відбудуться в Бельгії парляментарні вибори, уряд зголосив закон про скасування проґібіції.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ

Політична криза в Індонезії, яка триває вже довший час, а загострилася особливо після антиголляндської кампанії, поведеної центральним індонезійським урядом, очолюваним президентом Сукарно, і після створення окремого опозиційного уряду на Суматрі — вилилася 11 березня ц. р. у справжню громадянську війну. Щоб зламати спротив індонезійських автономістів і зліквідувати революційний уряд д-ра Сяфруддіна Правіранеґара, урядові індонезійські війська, збомбардувавши столицю Суматри, Паданґу й інші міста, перевели десант на цей острів і розпочали мілітарні операції проти революційних військ. У висліді цієї акції урядові війська зайняли три міста в області острова Бенґкаліс, за 95 миль від Пакaнбару, центру нафтових копалень на Суматрі.

Безпосередніми причинами цієї кризи були політичний і релігійний конфлікти, що виникли в Індонезії вже з самого початку її державного існування, отже вісім років тому, після її звільнення з-під голляндської залежности. Політичний конфлікт виявився в опозиції до централістичних тенденцій уряду в Якарті, на острові Ява, і в намаганнях окремих більших островів чи їх груп здобути більші самоуправні права в рамцях індонезійської федерації. Другий конфлікт виник внаслідок пожвавленої підривної роботи комуністів, проти якої дуже рішуче поставилася більшість мусульманського населення Індонезії. (Кожних вівім осіб на дев'ять з-поміж 84-мільйонового населення Індонезії є мусульманами).

Між 1952 і 1956 роками було три більші спроби визволитися з-під диктатури Якарти, яка накидала іншим островам не тільки свій, підтримуваний комуністами, централістичний режим, але й експлуатувала всі прибутки із природніх скарбів інших островів, особливо ж багатої на нафту і кавчук Суматри. Невдоволення з прокомуністичної й експлуататорської економічної політики центрального уряду, очолюваного президентом Сукарно, привело наприкінці 1956 року до революції в центральній Суматрі і до захоплення влади і всіх господарських ресурсів місцевим урядом. Ще більше загострилася внутрішня ситуація в лютому 1957 року, коли Сукарно проголосив свою програму „керованої демократії" і включення комуністів до коаліційного кабінету, що привело до значного посилення комуністичних впливів і спроб встановити комуністичну диктатуру. Всі намагання національних індонезійських кіл змінити політику центрального уряду і вплинути на Сукарно, щоб він відмовився підтримувати комуністів, не дали ніякого висліду. Національні кола примушені були в лютому ц. р. проклямувати революційний уряд на Суматрі, створений з антикомуністичних військових і політичних провідників із Яви, Суматри і Целебесу. У проводі цього уряду став д-р Сяфруддін Правіранеґара, провідник індонезійської мусульманської партії.

Саме проти цього революційного уряду, що в програму своєї дії поставив ліквідацію центрального прокомуністичного режиму, през. Сукарно наказав розпочати воєнні операції, затривожений не так опозиційною діяльністю цього уряду, як можливістю втратити прибутки, що їх дають природні ресурси Суматри, які становлять 60 процентів усіх долярових прибутків центрального уряду, тим більше, що повстанці припинили достави і платності на адресу Якарти.

Основою індонезійського експорту і разом з цим державних прибутків є нафта, кавчук і інші природні багатства, видобувані й продуковані переважно з допомогою чужоземних, передусім американських компаній. Припинення видобування нафти та продукції кавчука, до чого в деяких випадках вже прийшло внаслідок воєнних операцій на Суматрі, може вдарити дошкульно по фінансах уряду Сукарно, і навіть може припечатати започатковану цим урядом боротьбу з комуністичною опозицією.

В індонезійському політичному конфлікті, що вилився тепер у громадянську збройну боротьбу, З'єдинені Держави Америки займають невтральну позицію, не стаючи ні по одному, ні по другому боці і не підтримуючи ні одних, ні других. Вони тільки вислали на води північної Індонезії кілька своїх воєнних кораблів, щоб на випадок загрози негайно евакувати своїх громадян із захоплених війною теренів. Тим не менше не може бути сумнівів щодо американських симпатій у тому конфлікті, в якому по одному боці стоїть піддержуваний комуністами президент Сукрано, який протиставить західній демократії свою „керовану демократію", а з другого боку стоять повстанці, що відкидають будь-яку участь комуністів в уряді та домагаються більших автономних прав для поодиноких островів.

АРАБСЬКИЙ КОТЕЛ

Колись говорилося про балканський котел, під яким вогонь підпалювали Австро-Угорщина й Росія, що суперничали на Балканському півострові. Нині вже забулось, скільки турботи тодішнім пацифістам завдавали свободолюбні македонські верховинці! Сьогодні совєтська закордонна політика, наставлена на роблення якнайбільших труднощів Заходові і на приєднання собі мусульманського світу, пропагандивно спрощує проблему: мовляв, арабський нарід бореться за свою волю, проти колоніяльних імперіялістів. Насправді, совєтська пенетрація на Середньому Сході збільшила тільки число причин, які роз'єднують арабський світ, що став новим, для всього світу небезпечним котлом.

З усього арабського світу, який нараховує кругло 80 мільйонів осіб, тільки 10% перебуває ще в напівколоніяльному стані і бореться за незалежність, бажаючи, зрештою, жити з теперішньою колоніяльною державою у тісному військово-політичному, господарському й культурному зв'язку. Це — нещасний Альжир, де півтора мільйона європейців (здебільша французів) не хочуть зректися колоніяльних привілеїв і своїм реакційним догматизмом штовхають Францію у щораз більшу господарську та духову кризу. Але поза цією єдиною країною з 9,500,000 населення решта арабського світу — цілком вільна, державна і суверенна. Коли ж той світ поділений на 11 держав, то в цьому вина не тільки різних колоніяльних держав, але й вина — географії, теренових, кліматичних, господарських, племінних і віровизнаневих умовин, вина різних історичних і культурних традицій, обласних тенденцій і арабських династичних та персональних амбіцій. Теоретично можна казати, що це — аномалія, що араби поділені аж на 11 держав. У практиці їхнє державне об'єднання є покищо ідеалістичною мрією новітнього націоналізму, мрією, яка межує з утопією. Не тому, що не хочуть тієї єдности „імперіялісти", а тому, що не хочуть її передусім самі араби, маючи для цього десятки власних причин.

Цікава річ: коли в останніх тижнях ніби позначився поважний поступ на шляху об'єднання арабського світу в реакції на це явище виникли спори між різними арабськими країнами в такій гострій і непримирливій формі, як уже давно не бувало. Отож, між Суданом і Єгиптом спалахнув за кордони такий спір, що Судан заскаржив Єгипет до Ради Безпеки ОН — спір ще „висить", бо в Судані якраз твориться новий уряд. Президент новоствореної Об'єднаної Арабської Республіки (Єгипту й Сирії) Ґамаль Абдель Нассер одверто й гостро кількакратно заатакував Арабську Федерацію (Йорданії й Іраку), назвавши її державних керівників „знаряддям імперіялізму і сіонізму"; у відповідь король Йорданії Гуссейн заповів у зверненні до народу боротьбу проти „інтриґ, змов і наклепів", а в Іраку призначено новим прем'єром „сильного мужа" Нурі ас-Саїда для енерґійнішої оборони прозахіднього йорданcько-іракського бльоку. Водночас „сильний муж" Сирії, полк. Абдуль Гамід Серрай, прихід якого до влади в Сирії викликав минулого року у західньому світі побоювання, що Сирія перетвориться в совєтського сателіта, — публічно, на пресовій конференції, оскаржив савді-арабського короля Савда в тому, що він старався перекупити його, Серрая, трьома чеками на кругло півмільйона долярів, задля змови, щоб убити Нассера, не допустити до Об'єднання Арабської Республіки й проголосити Серрая президентом Сирії; а тим часом президент Тунісії Габіб Бурґуїба загрозив зірванням дипломатичних взаємин із Єгиптом, чи пак Арабською республікою, за те, що на терені тієї республіки, в Каїро, туніські противники режиму Бурґуїби, звеличники Нассера та протеґовані ним особи, затіяли змову на життя Бурґуїби. Тунісія запротестувала також проти того, що уряд Лібії дав візу змовницькому емісарові, що користувався єгипетським пашпортом…

У таких відносинах внутрішньоарабських чвар і боротьби всіх проти всіх — Совєти мають чудове поле для своїх інтриґ. Проте, СССР не мав би поважних шансів на арабському терені, якби західні держави не робили таких промахів, як їх зробили (Англія-Франція) в Суецькій справі, чи в проблемі Альжиру. Ці промахи радикалізують настрої арабів і тому йдуть по лінії бажань Москви. Інтриґантська гра цієї останньої надзвичайно спритна. Так ось читаємо, що головно за порадами й заохотою совєтського амбасадора в Індонезії президент Сукарно проголосив конфіскацію більйонового голляндського мастку. Ясно, що такий приклад дав арґумент в руки французам: „Допустіть альжирських націоналістів до влади, то це саме станеться з усім приватним чужинецьким мастком в Альжирі". У таких відносинах проєкт північно-африканської федерації Марокко-Тунісії-Альжиру, в оперті на Францію і весь Захід — дуже принадливий, але теж не реальний, поки Франція вважає Альжир за свій департамент.

У цій внутрішньоарабській колотнечі й перехрещуванні обласних арабських амбіцій і закордонних інтересів відрадним явищем є те, що в різних арабських країнах знаходяться одиниці з чималим державним розумом. І вони розуміють уже загрозу комунізму який становить центральну проблему сучасного міжнародного світу.

ДЕ ТИ ЖИВЕШ…

Де ти живеш,
там світле сонце півдня.
Снігн тепер у нас біля Дніпра,
Ніде й листка
зеленого не видно,
Скупа відлигою зими пора.

Нас многоверста
далеч розділяє,
Та для кохання
відстані немає.

Від тебе вісті йдуть
до мене часто,
І кожний раз, коли одержу їх,
Яснішає небес
глибінь сріблиста,
Теплішає на вулицях міських.

Я що не лист,
то дужче відчуваю
Весняні подихи
у ріднім краю.

ВАЛЕНТИНА ТКАЧЕНКО

К. Крупський

„СОВЄТСЬКИЙ ВОЯК З ПОДІБНИМ ДО ХРИСТОВОГО ОБЛИЧЧЯМ"

У журналі „Коронет" за березень ц. р. вміщено статтю пера відомого мадярського письменника-повістяра Лайоса Жіляги п. н. „Совєтський вояк з обличчям, подібним до Христового". Це — повторена назва статті, яку Л. Жіляги написав був у мадярській газеті „Сабадшаґ" в 1944 р., зараз по зайнятті Будапешту совєтами.

У цій статті він дуже прихильно схарактеризував гуманність українського вояка совєтської армії, який замість дозволеної йому помсти за спалені мадярськими і німецькими нацистами — як сам Л. Жіляги каже — українські села та інші звірства — приніс прощення.

Під час боїв за Будапешт, той вояк зайшов до пивниці, де переховувались 42 особи, зокрема й Л. Жіляги. Всі присутні в пивниці, в той час, як той вояк оглянув їх і відійшов, думали, що він зараз приведе інших, щоб вистріляти всіх. Але як мило були всі зворушені, коли за кілька хвилин він вернувся сам, без автомата, з великим бохонцем хліба. Поклав той хліб на столі і ніби засоромлений цим вчинком пішов.

В хвилині, коли вояк клав хліб на стіл, його обличчя нагадувало названому письменникові обличчя Христа, і він використав той момент як лейтмотив у статті, яку написав того самого дня.

Минуло сім років від того часу, і вояк з обличчям подібним до Христового, „воскрес", — як пише Л. Жіляги, — аж у Ню Йорку. Стаття про того вояка була не малою перешкодою для Л. Жіляги в одержанні американського громадянства.

Як відомо, Л. Жіляги є автором книжки „Розгніваний Ангел", яка вийшла в семи світових мовах. В ній описані звірства комуністів і нацистів. Це розгнівало редакцію одної мадярської нацистівської газети в Европі, і вона вмістила провокативну статтю проти Л. Жіляги, в якій пригадала його статтю в „Сабадшаґ" про „вояка з обличчям, подібним до Христового". Внаслідок цієї провокативної статті посипались до американського уряду іміґрації доноси та оскарження Л. Жіляги. І це було причиною однорічного затримання в одержанні громадянства. Але кінець-кінцем Л. Жіляги доказав своє алібі: статтю про вояка написав він під впливом шляхетного вчинку вояка-українця, а не з симпатій до комунізму. Л. Жіляги, ще перед війною бував в Англії та Америці ,де вже тоді видавали його твори і грали в театрах написані ним п'єси. Його велику повість „Дукаї" в 1949 р. видано в ЗДА четвертий раз, і, побіч його пізнішого твору „Розгніваний Ангел", вона належить до найпопулярніших книжок в Америці.

Українському читачеві названої статті в „Коронет" справляє приємність признання такої великої гуманности, яку посідає наш нарід. Та сумно робиться за те, що тієї гуманности не мають ті, які несли й несуть „культуру" нашому народові.

Коли перечитуєш названу статтю, мимоволі постає питання: чи не на зле виходить нам та наша доброта, чи не є вона одною з причин нашої неволі?

І ще одна думка насувається українському читачеві. Л. Жіляги в своїй короткій журнальній статті сказав так багато про терпіння свого народу. Для цього він уміло використав навіть і той момент в пивниці. Як подумаєш, скільки то таких моментів було в трагедії нашого народу. Чи може хтось інший з народів дорівняти нам у нашій трагедії? І яка колосальна шкода, що в нас немає кому так, як у мадярів, пропхати хоч дробинку тієї трагедії у відповідно інтересній формі в американські журнали.

А може є кому, тільки ніхто цього не пробує.

Здається, варто було б затратити навіть кілька років часу на те, щоб хоч одна стаття, еквівалентна названій статті Л. Жіляги, появилась і про українську трагедію в популярному американському журналі. Не думаймо, що всі статті дістаються так легко в популярні журнали. Підписаний знає конкретний випадок, коли одна річ американської установи забрала біля двох років часу, щоб появитися в „Лайфі", і то при малому знайомстві. Бажання і наполегливість допоможуть і нам.

Між Францією і Тунісією назріває порозуміння

Париж. — Роберт Морфі і Герольд Білі, американський і англійський дипльомати, наділені офіційною місією посередничити у спорі між Францією і Тунісією, що настав унаслідку збомбардування французами прикордонного туніського містечка, при чому кількадесять осіб втратило було життя, знову конферували в минулий понеділок близько дві години з французьким прем'єром Феліксом Ґаяром, після чого заповіли на наступний день — відлет до Тунісії. Хоч не проголошено офіційного комунікату, проте за часописними коментарями — цим дипльоматам удалося виготовити плян, що його буцімто приймають обидві розсварені держави. За тим пляном — Франція переведе „перегрупування" своїх військ в Тунісії. Тунісія зажадала, щоб французи відкликали взагалі з Тунісії своїх 22,000 вояків та, поки це станеться, забарикадували всі входи й виходи з касарень і бараків. За компромісовим пляном — французи мали б стягнути всі ці війська до своєї морської бази в Бізерті, звідкіля вони ступнево й помалу відправили б частину військ до Франції, зліквідувавши водночас інші менші морські й надземні бази в Тунісії. Зате Тунісія мала б погодитись, щоб не ліквідувати французьких консулятів та щоб невтральна комісія контролювала чотири менші туніські порти, щоб вони не були джерелом імпорту зброї для альжирських повстанців.

Василь Барка

ПРО СУЧАСНИЙ ЖИВОПИС І ОДНУ ПЕРСОНАЛЬНУ ВИСТАВКУ

(2)

Великі твори мистецтва становлять собою здійснений похід в духовну майбутність самого мистецтва і заново створюють естетичні „правила".

Приклад цього подає новий твір Сальвадора Далі, найсправнішого і найчудеснішого модерніста, на якого декотрі сьогоднішні абстракціоністи нерідко дивляться з страхом і відразою: „Білий вершник" (Виставлено в Knedler Gallery — 57 Street, 5th Avenue) — так назвемо згаданий шедевр, бо переймає славу „Блакитного вершника" з попередньої фази модернізму і весь присвячений образові „вершника білого" з Апокаліпсісу, алегоричному втіленню Божого слова. Далі намалював його, як живу колону в духовній будівлі — вселенській церкві, що здіймається над морями і землями, і входить вершиною в небеса, куди злітають чисті людські душі, проваджені янголами. Вершник підносить золотопромінний образ Христа розп'ятого, як меч духовний. Неможливо вичерпати зміст, що розкривається в чародійному символічному світлі цієї картини з її оркестровою ладою легких тонів нарочито стриманих — для візійної височини надреального світу. Далі створив найпереконливішу дійсність своїх символів, взятих з християнського вчення, і злагодив, при рисунковій вправності генія, нову панораму видимого, в якій діють його власні мистецькі закони. Це і є вершинний модернізм.

Різних — і дуже гарних — модернізмів може бути (і бажаємо, щоб було!) стільки, скільки з'являється великих талантів, бо вони, а не „напрямки", хоч і дуже важливі для формування особистости, творять мистецтво. „Напрямки" без талантів минають іноді безслідно, але таланти, навіть без „напрямків", входять шедеврами в віки.

Ця очевидна істина тепер притемнилась — на шкоду творчості, бо молоді люди з обдарованням часом аж надто шукають можливости ввійти в „комплекс" напрямку, занедбуючи неповторний мистецький скарб, що таїться в їхньому власному серці, стократно важливіший від багатьох „напрямків", разом взятих.

С. Кіндзерявий зберігає свою особисту мистецьку правду, уникаючи моди, що за останні роки стала на Заході домінуючим напрямком, супроти справжнього модернізму. Він поставив собі на меті: незалежно від „ізмів", випрацьовувати мистецтво живопису в властивому характері — з живою красою в образі людини і світу, яким воно і повинно бути.

Справжнє мистецтво над „ізмами"; воно включає їх собі в тканину, як органічні складники; неможливо до „Божественної комедії", „Фавста" чи „Гамлета" котрийсь „ізм" притулити, як етикетку, хоч в цих творах знаходяться елементи і сторони відомих сьогодні „ізмів".

В нові часи ці елементи розсипалися з повного образу мистецтва і, випрацьовувані окремо з чудовими успіхами, однак прийшли до дивовижної однобічности, де вже повне і живе життя не може дихати вільно і світитися.

Сталося, як радив сатана в одному з названих архитворів: розкладати, аж поки настане духовна смерть.

Сьогодні, ми — свідки завмирання, як також нігілізму в відношенні до клясики. Колосальне багатство наскарблене корифеями, їх артизм, їх мудрість, смак, досвід інтуїції, їх володіння всіма тасиницями мистецької „професії" — в техніці і естетичній концепції — їх досягнення в змалюванні людської душі — образу її в портреті чи відсвічення її настроїв в пейзажі, — занехаялося і настав новий „дикунізм".

Безперечно, в мистецтві примітивному, з першобутніх часів, коли людина близько споріднювалася з природою: всіма нервами своїми і відчуттями, там криються чудові прикмети і знахідки мистецтва, гідні всякого вивчення і роздумливого засвоєння. Але, якщо, при втішенні з того першобутнього відбувається розрив з найвищими вершинами вселюдського розвитку в мистецтві — з його клясикою, супроти якої взірці в творчості примітивній були самими дитячими знахідками, то це тільки регрес із його неминучою дорогою в занепаді.

Тут болюча небезпека як і від тупого заперечення, конечного нового кроку в мистецтві; сьогодні ця потвора ніби подолана ,але біда об'явилася якраз від самої перемоги: з неї вискочила нова мода, однаково шкідлива, як і попередня глухість.

Сьогодні такі вартісні будуть спроби модернізму воскресити повний образ живопису, як його випрацювано за тисячоліття надхненних зусиль, хоч нехай то будуть скромні спроби — з них, як з весільних паростів вийдуть колись гілки цвіту.

II

Впоряджено першу персональну виставку картин Сергія Кіндзерявого, освітою богослова, що скінчив університет в Німеччині, і тепер, відбувши робочий день на фабриці, в Бабілоці, вечорами пильно складає стиль своїх видив, як власний добуток — в підвалі невеликого будинку, на околиці міста.

В короткій статті нема сенсу перебирати всі вади, які можуть бути знайдені в його пастелях, — про це, очевидно, ітиме мова в докладних оглядах, написаних його колеґами; і слід згадати давнє прислів'я, знане на Сході: босць із вадами — таки босць, а муха без вад — тільки досконала муха.

Здається, найважливіше, що зустрічає С. Кіндзерявого в наступний період: впоратися з „останньою прецизністю" в деталях.

Як пастеліст, він — винахідник романтичного зіставлення красних тонів, піднесених до палкого почуттєвого насназження — в композиціях з вивіреною ритмікою форм, при широкому розмахові і шляхетній злагодженості, виконаних переважно, в імпресіоністичній манірі, що в найпізніших працях з'єднується з декотрими вжитками неоекспресіонізму.

(Кінець буде).

К. Смовський
Генерал-хор. Армії УНР

МОЯ СЛУЖБА БАТЬКІВЩИНІ

(Спогади)

(10)

Відступ на Волинь

По святошинській шосі тихо посувалися рештки частин київської залоги. Попереду їхав обоз з раненими й хворими, за ними уряд, за урядом інституції, а за ними, без обозу, без харчів, без набоїв, ішли в невідому майбутність непоборні. Ішли: гайдамаки в червоних кожушках, з довгими червоними й чорними шликами, богданівці в чорних баранячих шапках, січові стрільці як охорона Центральної Ради, вільні козаки от. Ковенка, відділ залізничників, наливайківці також у коротких кожушках; вони найбільше тягли за собою „максимів", а старшини і стрільці були обвішані стрічками через рамена і кругом себе. Старшини і юнаки ген. Присовського йшли позаду всіх, прикриваючи відступ. За українськими відділами марширували сформовані на Україні польські відділи.

Військо зупинилося в містечку Ігнатівці. Тут командування вирішило перевести його реорганізацію. З усіх малих відділів утворено одну частину під командою ген. Присовського, яку названо Окремим Запорізьким Загоном. Гайдамацький Кіш Слобідської України був доповнений приділеним до нього Вільним Козацтвом інж. Ковенка. Курінь Січових Стрільці залишився окремою частиною. Начальником артилерії при Коші був полк. Афанасіїв, який на постої провів реорганізацію, призначивши командиром 1-го Гарматного Гайдамацького дивізіону підполк. Макарова, к-ром 1-ї батерії автора цих рядків, к-ром 2-ої батерії пор. Одинця і к-ром 5-ої батерії пор. Висоцького. Начальником постачання дивізіону призначено сот. Купрійчука, адьютантом дивізіону сот. Матюшенка, скарбником дивізіону — урядовця Соколовського. При дивізіоні було ще троє молодших старшин, двоє з піхотним вишколом, а один сапер.

Кожна батерія складалася з трьох гармат без набійних скринь. Отже, Гайдамацький Кіш і артилерія залишилися й надалі під командою от. С. Петлюри і його нач. штабу ген. Удовиченка; в гайдамацькому штабі перебував і генерал артилерії Кирей.

Гайдамацький Кіш після дводенного постою вирушив на Житомир. У Житомирі він був завантажений до потягів, готовий до боїв на залізницях і в терені, бо якраз тоді російська солдатня залишила фронт, самовільно сідала до потягів і по дорозі грабувала українські села і міста, стягаючись до Києва, щоб „поглиблювати безкровну революцію".

Проїжджаючи через Бердичів, Олевське, Іскорість, Малин, наші гайдамаки брали зустрічні солдатські банди „в перепльот", негайно їх обеззброювали і поповнювали таким чином свої запаси зброї. А „героїв" відправляли без зброї на „родіну".

Коли в Берестї Литовському підписане було замирення з німцями, Гайдамацький Кіш стояв на станції Малин. За кілька день до цієї станції прибув потяг голови уряду Центральної Ради Голубовича, а над ранок почало прибувати й німецьке військо. Німці не хотіли, щоб українське військо саме відбивало Київ, а українські старшини вважали, що коли вони столицю залишили, то й самі мусять її назад здобути. Плян, згідно з яким німці мали наступати першими, підтримував і міністер військових справ, полк. Жуківський. Але гайдамаки твердо стояли на своєму. Полк. Жуківський, порадившись з Голубовичем, пізніше дав свою згоду на те, щоб гайдамаки й інші українські частини пішли аванґардом на Київ. Делеґація від частини Коша, в якій брав участь і я, подякувала полк. Жуківському, і пішла до штабу Коша, де був от. Петлюра. Коли йому про все доповіли, він був дуже втішений і заявив, що як тільки прибуде до Києва, то на деякий час відійде від командування Гайдамацьким Кошем, бо хоче трохи відпочити. Потім попрощався з нами і сказав: „Завтра ранком вирушайте з Богом на Київ!"

Ранком наші ешелони вирушили в напрямку на Київ. Гарматчики поробили з вагонів примітивні бронепотяги, обклавши стіни мішками з дрібним вугіллям і землею. Легкі гармати й кулемети вставлено на плятформах так, щоб можна було стріляти під різним кутом. Перша батерія і дві сотні червоних гайдамаків посувалися як аванґард, далі їхали піхота і 2-га батерія, потім штаб Коша, а 3-тя батерія і сотня піхоти замикали наступ.

Аванґард Гайдамацького Коша зустрівся з червоними москалями на станції Бухтіївка, над річкою Тетерів, де стояли їхній панцерник і піхота. Після кількагодинного бою москалі відступили до станції Дружньої. Тут теж зав'язався бій, але вже короткий. Далі червоні ставили опір на ст. Ірпінь. Цю станцію здобула наша піхота, яка лісами обійшла червоних. Червоні вискочили з цього мішка завдяки своїм бронепотягам і „драпнули" аж до Києва. Гайдамацький Кіш на ст. Ірпінь вивантажився і рушив на Київ пішо.

1-го березня над вечір від сторони Куренівки-Сирця увійшли ми до української столиці. Ночували в касарнях польової російської жандармерії на передмістю Києва. Друга група — Запорізький Загін, Січові Стрільці і відділи юнаків військових шкіл — під командою ген. Присовського посувалися по шосі Житомир-Київ. Третя група наступала в ешелонах по лінії Житомир-Фастів і Пост Волинський. З яких частин вона складалася і хто нею командував — я не пам'ятаю.

Большевики залишили Київ вночі.

На другий день о 10-ій годині ранку відбулася на Софійському майдані військова парада. З усіх сторін міста стягувалися на цей майдан військові частини. Погода була чудова, і на душі було ясно й радісно. Десятки тисяч населення, виповнивши майдан і всі прилеглі вулиці, вийшли привітати українське військо. Військові частини проходили перед пам'ятником Богдана Хмельницького, під яким стояв Отаман С. Петлюра з міністрами й членами Центральної Ради. Після паради військо відмаршувало до касарень. Гайдамацький Кіш та гарматні дивізіони розташувалися в касарнях бувшого російського Тираспольського полку на Лук'янівці. Друга частина Гайдамацького Коша, наливайківці та кінна сотня Отамана розмістилися дамацький Кіш на ст. Ірпень шенка. Коли українське військо розходилось з паради, на Хрещатику почали появлятися передові німецькі частини. Нарід їх не вітав. Серед населення столиці кружляли вістки, що ось-ось мають прибути українські дивізії сформовані з полонених українців в Німеччині й Австрії. Але так не сталося. Лише пізніше до Києва прибула Синя дивізія, а до Ковля Сіра дивізія. Німецьке військо почало розміщатися по касарнях. Настрій в українських старшин і вояків був пригнічений, а ще гірше стало на душі, коли одного дня ми довідалися, що Отаман Петлюра залишає Гайдамацький Кіш.

Хочу тут згадати про іншу подію, яка відбулася в перших днях постою українського війська в Києві — про т. зв. „чорну раду".

(Продовження буде)

О. Кобець

ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО

(Народність у творчості поета і культ його в народі).

(4)

А руками одного землячка-віршомаза, надряпавши товстелезний том безвартісної писанини, випустила Москва на початку 30-х років в українському державному видавництві книжку під назвою „Кобзар", якою відразу зарясніли були в сі книжкові вітрини столичних, обласних і районових міст України. І аж коли заінтриґований читач кидався до книгарні та брав такого „Кобзаря" в руки, тільки тоді розчаровано помічав, що над великим заголовком на обгортці книжки „Кобзар" надруковано було прізвище не Тараса Шевченка, а чиєсь інше — теж -енка. Та коли заглядав іще в нерозрізані сторінки цього, з дозволу сказати, „Кобзаря", то з огидою відкладав його назад і з певними настроями й емоціями, викликаними ще й такою негідною спробою призменшити авторитет Великого Шевченка, захитати священний культ його, пожапцем вибирався з приміщення книгарні.

Отже, не помогло й це. Бо вже сьогодні про недотепу — автора цього ніби „Кобзаря" — мало хто знає, а коли ми, з великого несмаку до всієї тієї авантури, не називаємо тут його прізвища, то й більшість читачів цього нарису ніколи нічого не знатиме про нього, тим часом, як слава автора справжнього „Кобзаря" — цього неоціненого скарбу української культури — Т. Г. Шевченка жила, живе і житиме доти, поки живе на цій землі український народ.

А довівши до апогею приборкування вільнолюбного українського народу, видушивши руками штучно створеного на Україні голоду, багато мільйонів земляків поета, що ніяк не хотіли підкоритися дикій силі москаля-наїзника, Москва вдалася до тактики, якої дотримується ще й тепер. Вона визнає, вона шанує, звичайно, про людське око, для показу зовнішньому світові, великого генія українського народу; вона, безпосередньо після голоду, бо вже в 1934 році, будує йому величні і справді цінні монументи - пам'ятники в Києві й Харкові, так само, як і на самій могилі — на Тарасовій горі в Каневі. Фальшуванням його писань, редакторськими поправками та примітками до численних видань „Кобзаря", якого й тепер так само спрагло вимагає український читач, намагається спотворити величну духову постать поета, на всі лади доводячи, що був він великим другом москалів, що він був, а коли б тепер жив, то напевно й був би, трохи не... бриґадиром колгоспу стахановської марки... А в усякому разі палким провідником ідеї єдиної-неділимої...

А, знаючи колосальну вагу кіно - мистецтва, як агітаційнопропаґандивного засобу, Москва руками другого земляка — талановитого режисера-українця, але безталанного долею своєю, бо примушений був працювати і творити задля зміцнення дикого комуністичного режиму, — руками кінорежисера Олександра Петровича Довженка, намагається перетворити Тараса Шевченка на... безбожника-атеїста. І цей талановитий український кінорежисер, нагороджений після того високим московським орденом, а пізніше однаково усунутий з поверхні українського життя, як і багато інших талановитих синів українського народу, в своїй кіно - картині „Арсенал" витворює такий, малоталановитий, але потрібний Москві, кадр. У залі Української Центральної Ради, на чільному місці над президією — відомий портрет роботи Фотія Красицького — Тарас Шевченко в шапці. Портрет заквітчаний вишиваним рушником, перед портретом висить церковна лямпадка, засвічена, як перед образом святого. На передньому пляні професор Михайло Сергієвич Грушевський (подано тільки його, всім відому, розкішну, довгу білу бороду) читає, затуливши обличчя рукописом, універсал Центральної Ради до народу українського про самостійність, незалежність і т. д. В момент читання цівка кіно - апарату пересувається й фіксується на обличчі Тараса Шевченка, портрет оживає, Шевченко огидливо кривиться і плює в засвічену лямпадку...

(Кінець буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Бофало, Н. Й.

Попис учнів Українського Музичного Інституту

Український Музичний Інститут, Відділ УМІ в Ню Йорку, існує в Боффало вже третій рік і цей час дав змогу своїм учням виступити вже п'ятий раз прилюдно, перед громадянством, щоби виказати успіхи своєї праці.

В останньому піврічному пописі, який відбувся в дні 22-го лютого ц. р. в залі церкви св. о. Миколая, брали участь учні кляси фортепіяну управительки Інституту, проф. Г. Лагодинської-Залеської. Програма попису була складена з трьох частин: перша — з творів, які є основою научної фортепіянової літератури (Аарон, Клементі, Куляв, Моцарт, Бетговен), друга — присвячена творам Е. Ґріґа (з нагоди минулих 50-тих роковин його смерти), а на третю зложилися твори українських композиторів (Барвінський, Безкоровайний, Беркович, Косенко, Кишко, Лисенко, Рожавська, Савицький, Скорульський Соневицький, Степовий, Фоменко.) Ця частина попису виявила слухачам багатство нових творів української фортепіянової літератури, хоча все ще ложна почути нарікання „всезнайків", що наша фортепіянова література така мала, що „нема що грати".

Усі учні, від найменших з першого року навчання до більше заавансованих з четвертого року нижчого курсу, виказали солідну підготовку під оглядом так техніки, як і інтерпретації, виявляючи зрозуміння виконуваних творів.

Пописувалися отсі учні: Іванка Салдит, Галя Малюца, Юрко Салдит, Ігор Заньків, Андрій Якубовський, Асхольд Мосійчук, Орися Мохнач, Христя Дзюба, Дора Салабан, Степан Осадца та Оксана Осадца.

Серед молодих адептів мистецтва є чимало талантів, які при дальшій солідній праці можуть стати справжніми митцями. Давати оцінки їхнього виступу, вважаю ще передчасним.

Відділ Українського Музичного Інституту в Боффало являється поважним музичним осередком і треба йому побажати дальших успіхів у його педагогічно-мистецькій праці.

И. П.

Балтімор, Мд.

Перед концертом визначних студентів УМІ

У весняному сезоні ц. р. Український Музичний Інститут улаштовує чотири концерти своїх визначних студентів. Перший з цих концертів відбудеться 16-о березня в Балтіморі.

Як відомо, у фундамент організації Українського Музичного Інституту покладено ідею: через виховання свіжого українського музичного доросту продовжувати українські музичні традиції у вільному світі. П'ять років твердої, впертої та наполегливої праці УМІ над музичним вихованням української молоді, в ЗДА дало у висліді високоякісні осяги. УМІ має вже свій музичний доріст, з яким кожного року знайомить ширший український загал. В цьому сезоні цей доріст виступить в українських осередках Балтімору, Нюарку, Филаделфії і Ню Йорку. Визначні студенти УМІ, — це вибранці з кількасотної кількости всіх студентів цієї нашої музичної школи, широко розгалуженої на американському терені. Прихильники УМІ впевнені, що українське громадянство, перед яким ці студенти тепер виступатимуть, прийме їх з розгорненими раменами, з теплотою батьківського серця, а навіть з немалим почуттям національної гордости, бо це той молодий український музичний цвіт, виплеканий українськими музичними педагогами, що промовлятеме нині мовою тонів до українських слухачів з концертових естрад, щоб завтра як завершені музичні мистці з тих же естрад здобувати світ для української правди.

Перед балтіморською авдиторією виступить 16-го березня дев'ять визначних студентів УМІ з Ню Йорку та Филаделфії, більшістю піяністи та один скрипаль, учні кляс професорів Ю. Оранського, Е. Чапельської, В. Цісика та Р. Савицького. Вони гратимуть твори українських та чужих композиторів. Акомпаніюватиме проф. Е. Чапельська, а дир. Р. Савицький пояснить слухачам програму концерту. Концерт відбудеться в залі Інтернаціонального Центру ІВКА (16 С. Петтерсон-Парк Евн.), його початок назначений на год. 6 поп.

Такого концерту український Балтімор досі ще не мав усебе. Знаючи балтіморців, які завжди радо підтримують у себе імпрези, що на мистецькому рівні, треба сподіватися, що вони будуть численними слухачами теж і на концерті визначних студентів УМІ. Своєю підтримкою цього концерту балтіморці будуть гарним прикладом для інших культурних осередків в зустрічі з нашими молодими концертантами, для останніх численний слухач — це знак, що українська публіка респектує їхню працю над собою, радіє їхніми успіхами та з щирої душі підтримує їхні задуми та змагання, що ведуть на верхів'я музичного мистецтва. А наша національна справа вимагає, щоб на цих верхів'ях постійно маяв наш український прапор.

Я. Ш.

Плейнфілд, Н. Дж.

Ще про Українську Виставку для американців.

В 44-му числі „Свободи" з 7-го березня були інформації про Українську Виставку для американців, які треба поправити в такий спосіб:

1. 15 березня в 3:30 год. пополудні виступить танцювальна група „Спілки Української Молоді Америки", Осередок в Нюарку під мистецьким керівництвом п-ні Іванни Кононів із Ірвінґтону.

2. 21-го березня в 8-ій годині вечером буде „Великодний танець" заранжований членами місцевого Куреня Українського Пласту з Нюарку під мистецьким керівництвом пана Петриня та пані Софії Боровик. Д. Г.

● **У Швайцарії** від 1946 року існує єдиний у світі міжнародний дім для сиріт і підкидьків імени Гайнріха Песталоцці, ведений строго за принципами цього швайцарського педагога з 18 століття. Тепер закуплено в Англії, біля Гастінґсу, 174-акрову посілість із 125-річною великою будівлею на „Оселю Песталоцці ч. 2".

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ ВЛАДИКА АРХИЄПИСКОП ІГОР ТЯЖКО ХВОРИЙ

Вночі на 25-го грудня м. р. Владика мав церебро - васкулярне ускладнення, внаслідок якого відобрало Владиці праву сторону тіла. Владика стратив мову, знерухомила його рука і нога. Стан здоров'я Владики ґрізний і вимагає довгого й коштовного лікування. Владика находиться на лікуванні в шпиталі Колумбус при 19-ій вулиці, між 2 і 3 евеню, в Ню Йорку, в якому утримання коштує $ 25 денно, крім лікаря і ліків. Владика не має жадного забезпечення і тому знаходиться в дуже скрутному матеріяльному положенні.

Мусимо пам'ятати за Архипастиря Владику Ігоря, високозаслуженого в Українській Справі, учасника Визвольних Змагань, отрадника Землі Волинської і прийти йому з посильною допомогою так, як він це робив в стосунку до всіх тих, хто потребував його помочі в тяжкі дні, особливо на Волині.

Для опіки над хворим Владикою покликано спеціяльний Комітет, який складається з духовенства, парафіян, кол. парафіян - волиняків і учасників Визвольних Змагань, під високим протекторатом Високопреосвященнішого Владики Архиєпископа ПАЛАДІЯ, адреса якого: 518 Іст 146-та Стріт, Ню Йорк, 25 Н.Й.

Микола Янов, полковник

Напруження під час праці спричиняє збільшення серцевих недуг

Ню Йорк. — Два лікарі, д-ри Генрі І. Руссек і Бартон Л. Зоман ствердили на основі окремих дослідів, що напруження під час праці спричиняє найбільше число серцевих недуг. На другому місці як спричинник серцевих недомагань стоїть надто обильна дієта, а на третьому спадковість. Ці лікарі досліджували 100 осіб у віці від 25-ох до 40 років і ствердили, що майже всі вони захворіли на серце тому, що важко працювали, будучи при праці вдень і вночі. Занедужали на серце і ті, які вічно були занепокоєні, турбувалися всім і внаслідок цього не відпочивали.

● **Пам'ять української письменниці Марії Марковичевої (Марка Вовчка)** вшанували учні й учениці Курсу Українознавства при церкві св. о. Николая в Торонті святочними сходинами в дні 2 лютого ц. р. Відкрив ці сходини короткою доповіддю проф. Яр. Розумний. Дальші точки програми виконували учні й учениці курсу.

ЗАКЛИК

ДО УКРАЇНЦІВ НЮЙОРКСЬКОЇ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ОКРУГИ!

Паризька телевізійна програма передала 28-го лютого п. р. п'єсу Кльода Барми, яка ґльорифікує большевицького агента Шварцбарта — вбивника Голови Української Держави, сл. п. Симона Петлюри. У двогодинній передачі тенденційно насвітлено перебіг процесу з 1926 року, оплюгавлюючи славне ім'я Головного Отамана Симона Петлюри і обезчещуючи Українську Націю.

Головна і Центральна Управи ООЧСУ і ОДВУ заініціювали протестаційне віче. Віче відбудеться в неділю, 16-го березня ц. р., о годині 1.30 по полудні в залі „Українського Народного Дому", 140—142 2-га Евню в Ню Йорку.

У програму віча: промови Т. Бак-Бойчука і І. Вовчука, членів Політичної Ради УККА, та схвалення резолюції, які будуть надіслані до французької амбасади.

Запрошуємо всі українські організації до участи у протестаційному вічу.

Закликаємо всіх українців з нюйоркської метрополітальної округи масово прибути на віче в обороні чести Української Нації.

Всі, як один, на віче!

Діловий Комітет Віча.

ФОНД „ВЕСЕЛКИ"

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою пожертву на фонд і передплату дитячого журналу „ВЕСЕЛКА".

СПИСОК Ч. 21.

	Передплата	Пожертва	Разом
С. Бук, Шикаґо	4.00	10.00	
М. Солонинка, Маршфілд	6.00	4.00	
О. Ганій, Сиракюз	4.00	1.00	
Л. Улицька, Бруклин	4.00	1.00	
В. Чайка, Гапкінс	4.00	1.00	
В. Возняк, Клівленд	4.00	1.00	
О. Кочан, Джолієт	4.00	1.00	
Л. Оденинська, Филаделфія	4.00	1.00	
Т. Носівич, Шикаґо	4.00	1.00	
В. Сабатюк, Дітройт	4.00	1.00	
В. Напік, Дітройт	4.00	1.00	
Жіноча Поміч, 3 Відд СУА, Ню Йорк — Бруклин	8.00		
Параф. Школа УАПЦ, Гартфорд	8.00		
Школа Українознавства, Дітройт	6.00		
І. Татарко, Бронкс	5.00		
Д-р Ю. Білик, Рідінґ	4.00		
К. Пастушак, Филаделфія	4.00		
Х. Козак, Балтімор	4.00		
М. Чатирко, Коллінґвуд	4.00		
С. Петрук, Монтреал	4.00		
И. Байко, Гемтремк	4.00		
К. Богданович, Клівленд	4.00		
В. Кузьо, Бріджпорт	4.00		
А. Наконечний, Гартфорд	4.00		
В. Дацюк, Петербел	4.00		
Ю. Ваґнер, Елизабет	4.00		
Н. Діченко, Шикаґо	4.00		
О. Рарик, Шикаґо	4.00		
Л. Шумський, Филаделфія	4.00		
Б. Пруц, Боффало	4.00		
Н. Яніцька, Мкрнам	4.00		
І. Гринишин, Ню Йорк	4.00		
С. Білоус, Стейтен Айленд	4.00		
Осер. Ю. СУМА „Полтава", Дітройт	4.00		
Я. Балабан, Ню Йорк	4.00		
К. Грицина, Торонто	4.00		
Р. Лоза, Боффало	4.00		
О. Шараневич, Карнеґі	4.00		
Л. Кушнір, Бронкс	4.00		
Я. Татарчук, Бренч	3.00		
Р. Снігур, Торонто	3.00		
М. Шипула, Асторія	2.00		
Р. Клос, Лорейн	2.00		
Т. Панчишин, Еверет	2.00		
К. Котило, Бріджпорт	2.00		
Д. Григорчук, Шикаґо	2.00		
М. Магнет, Елизабет	2.00		
О. Мудрий, Рачестер	2.00		
Я. Басс, Шикаґо	2.00		
Б. Миґасюк, Филаделфія	2.00		
І. Кигун, Лорейн	2.00		
В. Мізь, Шикаґо	2.00		
О. Урбанський, Парма	1.00		
Д-р В. Галан, Филаделфія		10.00	
Д-р В. Білецький, Шикаґо		6.00	
Н. Бобечко, Клівленд		5.00	
Н. Фляк, Едмонтон		5.00	
К. Степко, Лас Веґас		3.50	
П. Чорний, Вітней Пойнт		3.50	
М. Барицький, Боффало		3.00	
В. Гуссар, Рачестер		3.00	
И. Ярема, Плейнфілд		2.70	
І. Микитинський, Торонто		2.50	
Д-р І. Ясінчук, Сиракюз		2.30	
Ф. Мартинюк, Ґрімсбі		2.25	
Я. Кубів, Питсбурґ		2.20	
С. Селешко, Ню Йорк		2.00	
Я. Савка, Росемонт		2.00	
І. Ваплавський, Нюарк		2.00	
М. Чорний, Толідо		2.00	
А. Гуссар, Рачестер		2.00	
Т. Сталюк, Клівленд		2.00	
П. Павлюк, Трентон		2.00	
Г. Сафрка, Пасейк		2.00	
Н. Юречків, Торонто		2.00	
О. Костюк, Гейзлетон		2.00	
Г. Олифіренко, Дітройт		2.00	
С. Гладкий, Джерзі Сіті		2.00	
В. Паньків, Бронкс		1.50	
П. Герман, Вілкс Бері		1.20	
В. Дзюмбила, Вотервліт		1.00	
І. Окопний, Іст Мідлетон		1.00	
Я. Герус, Ірвінґтон		1.00	
Л. Свеш, Гарфілд		1.00	
О. Буцяк, Манчестер		1.00	
І. Щудляк, Бостон		1.00	
Д. Комаринська, Бруклин		1.00	
А. Ляска, Гемтремк		1.00	
Д-р О. Тарковський, Шикаґо		1.00	
М. Маґдій, Форд Сіті		1.00	
Разом	$ 198.00	$ 110.65	$ 308.65
Раніше проголошено	$ 3,123.50	$ 2,206.25	$ 5,329.75
Разом все	$ 3,321.50	$ 2,316.90	$ 5,638.40

40,000 моряків бере участь в маневрах Атлянтійської фльоти

Норфолк, Вірджінія. — 13 березня починаються маневри Атлантійської фльоти, в яких братиме участь 40.000 моряків, 60 кораблів і 260 літаків. Ці маневри будуть відбуватися коло берегів Північної Каролайни. На малу заприязнену із ЗДА державу нападе сильний агресор, і цей наш союзник попросить військової допомоги з Вашингтону. На початку цього „нападу" ворог спричинить замішання, бо йому вдалося вбити прем'єра міністрів американського союзника та він загрозив американцям, які там працювали при нафті. ЗДА допомагають своєму союзникові та висаджують свої війська на його територію, яку займав ворог. В маневрах братимуть участь літаконосці, кружляки, нищильники, підводні човни та бомбовики, ґелікоптери. та гідропляни, які допомагатимуть морській піхоті висаджуватися на територію, обсаджену ворогом. Маневри мають закінчитися 31-го березня.

● **Ватикан** гюрує всі совєтські „співіснувальні" заходи. Совєти кільказратно натякали на „подібність становища" СССР і Апостольської Столиці, головно в справах експериментальних атомових досвідів, атомової війни і т. п. Ватиканські кола, промовчують всякі такого роду хрущовські пропаґандивні звороти. Минулого тижня прибули з Москви до Риму 7 латишів-католиків, які просили Папу прийняти їх на приватній авдієнції.

● **У Південній Кореї** наступний збір рижу передбачається на 30,000 тонн вищий завдяки іриґаційним роботам, переведеним заходами Агенції відбудови Об'єднаних Націй. Головою міжнародної групи фахівців, яка керує „освоюванням цілинних земель" в Південній Кореї, є інженер з Перу, південно-американської країни.

● **Український Літературний Альманах для українців у Румунії** видає румунське комуністичне державне видавництво літератури і мистецтва в Букарешті. В альманаху будуть зібрані недруковані твори (поезії, оповідання, публіцистика) українських письменників, що живуть або перебувають на території Румунії.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Відд. 97, Т-ва ім. І. Франка, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., в церковній залі — 47 Hope Ave., о год. 2-ій по пол. — В. Бродський.

НЮАРК, Н. Дж. — Збори „Чорноморської Січі", Відд. 14, вібудуться у понеділок, 17-го березня 1958 р., о год. 7:30 веч., в Січовім домі при 508 18th Ave. Проситься членів прибути на збори та вирівняти залеглості. — Управа.

АЛЛЕНТАВН, Па. — Слідуючі збори Б-ва св. Арх. Михаїла; Відд. 147, відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., в українській православній залі, точно о год. 2-ій по пол. Залягаючим членам пригадується прийти і вирівняти свої залеглості, як також взивається всіх членів прибути з деякими добрими плянами, у зв'язку з конвенцією УНСоюзу. — Д. Рудакевич, предс.; І. Гуцайлюк, кас.; І. Зазворський, секр.

САВТПОРТ, Конн. — Т-во ім. Т. Шевченка, відд. 84, подає до відома всім місцевим і позамісцевим, старшим і молодшим членкам і членам, що Звичайні місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958, точно о год. 4-ій по пол. в залі УНДому під ч. 279 Кінґс Гайвей Вест. Маємо важливі справи до полагодження, між ін. проєкти на слідуючу 24-ту конвенцію УНСоюзу. Пригадуємо, що члени повинні точно вплачувати вкладки. — І. Махно, предс.; М. Ґудзік, кас.; П. Дудко, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Дністер", 430 Відд., повідомляє своїх членів, що Місячні збори і побір вкладок за березень відбудеться в суботу, 15-го березня 1958 р. в Укр. Клюбі при 23-ій і Брави вул. о год. від 7 до 9 веч і в неділю, 16-го березня 1958 р. в Укр. Клюбі при 847 Н. Френклін вул в год. 11 30 до 1:30 по пол. Просимо явитись і вирівняти вкладки. О. Бакай.

ШИКАҐО, Ілл. — Управа Б-ва Рожд. Преч. Діви Марії, Відд. 259, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., в церковній залі при 4952 St. Paulina St., о год. 1:30 по пол. П. Трусяк, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 342, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в церковній залі. Проситься всіх членів прибути на час. Секретарка нашого Відділу Ірина Гундяк, тому томчасово пост секретаря перебере заступник секретаря І. Маркович. Просимо усіх членів, щоб свої вкладки вплачували точно кожного місяця на зборах, бо касир не буде ходити по хатах за довгуючими членами. — Г. Волянський, Н. Кіра; І. Маркович, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Б-во Пресв. Діви Марії, Відд. 112, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., по 3-ій і 4-ій Службі Божій, в церковній залі. Довгуючі члени повинні вирівняти свої залеглості. — А. Купер, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. — Місячні збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 206, відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., в парафіяльній залі при 74 Геррис Еве., о год. 1-ій по пол. точно. Просимо всіх членів прибути на ці збори, будуть важливі справи до обговорення і до полагодження. — Вписуйте своїх дітей і знайомих в ряди членів УНСоюзу. В. Киндефорський, предс.; І. Кокольський, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Управа 42-го Відд. ім. Т. Шевченка, повідомляє своїх членів, що Квартальні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в УНДомі при 237 Hope Ave. На збори просимо всіх членів прийти, бо є важливі справи до обговорення. Ще залишилось два місяці до конвенції, тому просимо всіх членів включитися в конвенційну кампанію, щоб кожний член придбав хоч одного члена до УНСоюзу. — В. Марущак, рек. секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Б-во св. о. Николая, Відд. 369, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 4-ій по пол., в церковній залі. Проситься членів вирівняти свій довг. — І. Климишин був обраний делеґатом на конвенцію УНСоюзу. — Управа.

ВЕСТ ІСТОН, Па. — Квартальні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького, Відд. 137 відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 2-ій по пол., у церковній залі. Обов'язком кожного члена бути присутнім на цих важливих зборах. — Г. Пращик, предс.; М. Колодруб, кас.; С. Колодруб, секр.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Від. 349, відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 3-ій по пол., в домі Ветеранів при вул. Вашинґтон. З огляду на багато важливих справ, як приєднання нових членів, відчитання заряджень Головного Уряду УНС, організаційних й ін., проситься всіх членів обов'язково взяти участь. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во ім. І. Франка, Відд. 83, повідомляє своїх членів, що Місячні звичайні збори відбудуться в неділю 16-го березня 1958 р. о год. 1230 впол. в домі Т-ва Укр. Горожан — 847 Н. Френклін вул. Проситься членів прибути на ці збори. Довгуючих членів взивається вирівняти свої вкладки, бо в противному разі будуть суспендовані. — С. Чорномаз, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія, Відд. 288, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 11-ій рано, в церковній залі. Проситься членів прибути і вирівняти свої вкладки. — М. Брус, предс.; В. Загвоський, кас.; Д. Мушастий, секр.

МАГОНОЙ СІТІ, Па. — Відд. 305, „Запорозька Січ" повідомляє місцевих і позамісцевих членів про Місячні збори, які відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 11-ій, зараз по другій Слубі Божій, в залі української парафії св. о. Николая при Магоной вул. Проситься прийти на означений час, вирівняти свої залеглості і привести зі собою нових членів. — На зборах, 16-го лютого 1958 р. вибрано М. Гентоша делеґатом, а І. Годованця, як заступника на 24-ту конвенцію УНС. — М. Гентош, секр.

АСТОРІЯ, Л. Ай. — Квартальні збори Б-ва св. о. Николая, Відд. 5, відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 5-ій по пол., в залі укр. кат. церкви Чесного Хреста — 37-09 — 31st Ave. Просимо всіх членів і членкинь прибути на збори, бо є важливі справи до вирішення. Б-во св. о. Николая звертається з просьбою до всіх Українців і Українок, які живуть в Асторії, щоб вписувались до 5-го Відділу разом із своїми дітьми. Довгуючих членів просимо, щоб вплачували свої залеглості. — І. Сидор, предс.; А. Климишин, кас.; П. Барнич, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Т-во „Любов", Відд. 370, повідомляє всіх своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16го березня 1958 р., зараз по закінченні співаної Служби Божої, в церковній залі при Парк вул. Проситься Контрольну Комісію зійтися о год. 10-ій ранку, перерахувати книжки, щоб здати звіт членам на зборах. Делеґатами на конвенцію УНСоюзу є: К. Стасюк і В. Ґіна. Якщо є які заяви і члени думають, що така заява є добра для добра УНСоюзу, прошу повідомити тих делеґатів, щоб можна було їх порушити на конвенції. Наш відділ втратив за мин. 4 роки 49 членів, тому проситься членів вписувати своїх дітей і приятелів. Довжних членів просимо вирівняти свої вкладки, бо наш відділ буде суспендувати тих членів, які вже другий місяць не вплачують вкладок. — К. Стасюк, предс.; Р. Голубович, кас.; В. Ґіна, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Т-во „Подільська Січ", Відд. 8, повідомляє членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 2-ій по пол. в залі Клюбу при 13 Washington St. Просимо прибути і припровадити нових членів. — П. Гарасимів, предс.; В. Мандзій, секр.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. — Т-во ім. І. Франка, 271 Відд. подає до відома усім своїм членам, що в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 2-ій по пол., в залі на Лакаванна Евеню, відбудуться Місячні збори. Проситься членів прибути на ці збори. Маємо багато важливих справ до полагодження. — Управа.

ШИКАҐО, Ілл. — Т-во ім. Є. Коновальця, Відд. 423, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16-го березня 1958 р., о год. 12:30 по пол., в залі Укр. Бесіди при 2410 Вест Шикаґо Еве. Обов'язок всіх членів явитися на цих зборах, а довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості. Далі подаємо до відома, що на річних зборах 23-го лютого обрано нову Управу в такому складі: інж. С. Куропась, голова; д-р В. Оренчук, заступник, Ю. Теодорович, рек. секр.; Т. Носієвич, секр.; С. Касіян, кас.; О. Попіль, М. Прийма, члени. Контр. Комісія: інж. К. Кобрин, голова, інж. М. Юзифович, секр.; д-р А. Гасцький, член. Рада Ґростістів: д-р О. Матковський, В. Тимцюрак. Ком. Хворих: В. Шкварок, інж. Г. Залізняк і К. Богдан; хоруҥжі: Е. Дзюбинський і Р. Ухин. Дверник: А. Бутний. Подаємо, що на місячних зборах подаємо, що на місячних зборах, 23-го лютого обрано 3-ох делеґатів на конвенцію УНСоюзу, а саме: Т. Носієвич, В. Оренчук і Ю. Теодорович. Заступники: В. Шкварок, О. Попіль й Е. Дзюбинський.

БОФФАЛО, Н. Й. — Б-во св. о. Николая, Відд. 127, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 16 березня 1958 р., в церковній залі при Філмор і Онейда вул., зараз по співаній Службі Божій. Від год. 11:30 до 1ої по пол. буде побір вкладок, а опісля всі інші справи, які є на порядку деннім. Тих членів, які подали свої грамоти до зміни бенефішер, або до справлення імен, просимо прийти і забрати їх. Пригадується членам вплачувати свої вкладки на час, щоб не бути суспендованими. Члени суспендовані, які звернуть довг, будуть прийняті наново з усіми правами. Урядники урядують кожної неділі у вище згаданому часі й місці. Просимо зголошувати своїх дітей і знайомих в члени УНСоюзу. — І. Вула, голова, П. Володка, фін. секр.; п-ні М. Гаровус, кас, М. Левицький, рек. секр.

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

ТАРЗАН, ч. 4025. Знайоме лице.

THE APE-MAN CREPT CLOSER TO THE FIGURE, AND THEN, SNARLING, LEAPED FOR THE KILL!

Distr. by United Feature Syndicate, Inc. — Bob Lubbers and Dick Van Buren

BUT A FAMILIAR VOICE SCREAMED FOR MERCY! IT WAS THE SCIENTIST, BEN LINTON!

"I'M SORRY--" SAID TARZAN. "NOW WHERE'S STEVE HARRIS? DID HE ESCAPE, TOO?" "I DON'T KNOW," BEN GASPED. "BUT WE CAN'T HELP HIM IF WE DON'T GET OUT OURSELVES!" 7.4.4025

Мавполюд підповз ближче до постаті і тоді, загарчавши, кинувся на неї, щоб убити!

Але знайомий голос закричав про милосердя! Це ж був науковець Бен Лінтон!

— Вибачте! — сказав Тарзан. — Де тепер Стів Гарріс? Чи він втік також? — Я не знаю, — важко дихаючи, сказав Бен. — Але ж ми не можемо йому допомогти, поки самі не вийдемо звідси.